

Kaptein Praun.

Uks Teekäia, kes omma seltsiga Sotlandi maal reisimas olnud, kirjutab seddawiisi:

Pärva pärrast sedda, kui meie Klaskgowi linnast saime ärratuluud, jäume übbe allerõitse seisma. Mis meie siin näggime, se moodub wist igga hea inimesse süddamesse. Uks mees, ei mitte uhkesre, agga ommeti kawniste ehhitud, tuli ratsa hobbosega seinaa Etstererte, kus meie forteris ollime. Temma astus hobbose seljast mahha, andis hoost sure rutioga trakti perre mehhe kätte ja lipas übbe wanna mehhe pole, kes prüggiud
ulits

ulitsa kallal tööd teggi ja needte ueste mahhapandud kirowid nuiagga kinni tampis. Sai temma wanna meest lahkest terretanud, siis ta pallus temma käest nuiat enne kätte, hakkas tampima ja ütles: Se on wist raske ja kibbe tö nifugguse wanna mehhe kobra. Eks teie olle siis ühtegi poega, kes sedda woiks ennese hõleks wõtta? Wanna mees wastas: Jah, aus Herra, mul on kolm wahwa poega, agaa need ei olle siin. Wõdras ütles: Ärge mimmetag mind ausaks Herraks; minno kobbus on enneminne teie halli Peale au anda. Kus siis teie poia on? Wanna mees kostis: Minno wannem poeg on wäe peäl, Ostindla maal, ja no rem länud nüüd ka wäe peäle, karsma kuida on weab, ehk temmast ka nifuggune woiks sada, kui temma wannem wend on. Wõdras küsis äkkis te: Kuida siis teie kelmise poia luogu on? Siin pühkis wanna mees silmi ja ütles: Kuito, healega: Se waene pois on minno eest
läe